

Forslag

til

Lov om ændring i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme.

Fremsat den 13. december 1962 af *landbrugsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 290 af 31. marts 1949 om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 258 af 8. august 1958, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

„§ 2. Medmindre der foreligger dispensation eller godkendelse fra vedkommende myndighed, kan udstykning ikke approberes, når det er oplyst, at delingen eller den herved tilsigtede anvendelse af arealerne vil medføre noget, som er i strid med eller kræver godkendelse efter bestemmelser, som er fastsat i eller i henhold til gældende love.“

2. § 3, stk. 3, udgår.

3. § 4 affattes således:

„§ 4. Ingen lod må ved udstykning udlægges med en for dens benyttelse uheldig figur.

Stk. 2. Strandbredder, søbredder og bredder af åer og andre vandløb, som ikke skal forblive i eller overgå i offentlig eje, må som regel ikke ved udstykning adskilles fra de tilstødende jorder ved en efter forholdene smal jordstrimmel.

Stk. 3. For enhver ved udstykning fremkommen lod skal der være sørget for adgang til offentlig vej, medmindre lodden forenes med en tilgrænsende ejendom, og vejlovgivningens bestemmelser ikke er til hinder for, at adgangen til denne ejendom tillige tjener som adgang for lodden. Færdselsretten må ikke være tidsbegrænset eller betinget.

Landbrugsmin. j. nr. M. C. J. 4491 1962.

Stk. 4. Arealer, hvorpå jordfaste fortidsminder, der er fredet efter naturfredningsloven, er beliggende, må ikke deles ved udstykning uden tilladelse fra Nationalmuseet.

Stk. 5. I områder, for hvilke der ikke i bygningsvedtægt eller byplan er fastsat minimumsstørrelse for parceller, der agtes anvendt til bebyggelse, må der ikke uden godkendelse fra bygningsmyndigheden, jfr. § 8 i byggelov for købstæderne og landet, til bebyggelse udstykkes parceller med mindre størrelse end 700 m², og ejendomme, der allerede er bebygget, må ikke uden bygningsmyndighedens godkendelse ved udstykning nedbringes under nævnte størrelse. Bygningsmyndighedens afgørelse i medfør af denne bestemmelse kan af vedkommende parter påklages efter bestemmelserne i § 14 i byggelov for købstæderne og landet.“

4. § 8 affattes således:

„§ 8. Sager om udstykning skal forelægges vedkommende kommunalbestyrelse til erklæring.

Stk. 2. Landbrugsministeriet giver nærmere forskrifter om, fra hvilke andre myndigheder der skal indhentes erklæringer til kontrol med bestemmelserne i §§ 2-4.

Stk. 3. Landbrugsministeriet giver nærmere forskrifter om de i stk. 1 og 2 nævnte erklæringer.

Stk. 4. Landinspektøren skal, inden andragende om udstykning indsendes til landbrugsministeriet, sørge for, at der foreligger de fornødne erklæringer om, hvorvidt de i §§ 2-4 nævnte bestemmelser er til hinder for udstykningen.“